

גֵּדֵר הַמַּסְמְרִים / סיפור עממי

בן אחד בא לאביו, וספר לו כי חבר שלו התרחק ממנו בתקופה האחרונה, וזה איננו המקרה היחיד בתקופה זו. האב ביר, ועלה כי הבן רב עם חבריו ופגע בהם קשות. אלו נעלבו, והתרחקו ממנו.

- "אבא, עזר לי". בקש הבן.

האב בקש מבנו לחכות, הלק והביא קפסה גדולה ובה מסמרים. יצאו השניים לחצר, ונגשו אל הגדר.

- "אתה רואה, בן, את גדר העץ הזו? בכל פעם בה אתה פוגע במישהו אחר, צא אל החצר, ותקע מסמר בגדר העץ".

וכך עשה הבן, תקע ונעץ מסמרים. המשיך בדרך הפוגענית, עלב באחרים, נעץ בהם את חציו ובגדר את מסמריו. חיש מהר אזלו המסמרים מן הקפסה.

- "אבי, מסמרים אין יותר, ומה עתה?"

- "עתה? עתה תלמד לתקן, להתנצל ולשפר דרכיך. בכל פעם שבה תתקן וחסוך עם אדם אחר, גש אל הגדר, שלף ממנה מסמר אחד והחזר אותו אל הקפסה".

אחרי מספר שבועות ארכים, מגיע הבן, עליז ושמח אל אביו, ובידו קפסת המסמרים, מלאה לגמרי.

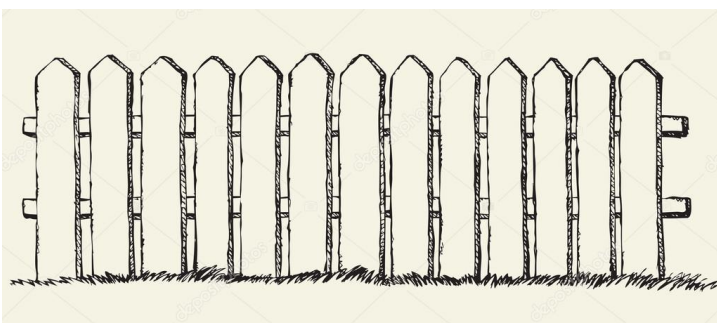
"אבי, השבתי דברים לקדמותם, שפרתי את דרכי, כעת הנני אדם אחר!"

האב יצא עם בנו לחצר, אל הגדר, נטולת המסמרים, ושאל אותו מה הוא רואה. הבן השיב כי הוא רואה גדר ללא מסמרים, וכי כלם בקפסה. "אבל", הוסיף הבן,

"בכל מקום בו היה נעוץ מסמר, אני רואה כי נותר סימן, יש חר".

"ככה זה, בני, הסכים האב, "אחרי שעלבתי ופגעת באחר, גם אם תתנצל,

הצלקת ותשאר..."

שאלות:

1. מי הדמיות המופיעות בספור? _____.

2. מה היתה הבעיה של הבן?

---

3. מה היתה תגובת האב?

---

4. איך האבא הגיב לאחר שהבן סיים לתקוע את המסמרים?

א. האבא שמח מאוד שהמסמרים נגמרו ועכשו הוא לא יעשה מעשים רעים.

ב. האבא אמר לו להתחיל לעשות מעשים טובים ובכל פעם שהוא עושה מעשה טוב עליו להוציא מסמר מהגדר.

ג. האבא כעס עליו על כל המעשים הרעים שעשה.

ד. האבא בקש ממנו לספר את המסמרים.

5. למי הכוונה במלה "אתה" בשורה 7?

א. לבן

ב. לאבא

ג. לחבר של הבן

ד. לגדר

6. מה פֵּרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ "עֵתָה" בְּשׁוּרָה 11?

א. אֶתָּה.

ב. אֶתְךָ.

ג. עֲכָשׁוּ.

ד. אֲנִי.

7. מה פֵּרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ "נְטִילַת" בְּשׁוּרָה 17?

א. עַם.

ב. לֵלָא.

ג. נְטִילַת יְדִים.

ד. טַל.

8. מֵהוּ מוֹסֵר הַהֶשְׁכֵּל (הַמָּסֹר) שֶׁל הַסְּפּוּר?

א. שְׁבִיּוֹם כְּפוּר צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה.

ב. שְׁבֹכֵל פֶּעַם שְׁאַנְחֵנוּ פּוֹגְעִים מִמִּשְׁהוֹ אֲנַחְנוּ יֵשֶׁר צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה.

ג. שֶׁסְּלִיחָה לֹא תָמִיד פּוֹתֶרֶת הַכֹּל וְגַם אִם פָּגַעְנוּ בַּמִּשְׁהוֹ וּבִקְשָׁנוּ סְלִיחָה הוּא עֹדִין נִכְּגָע.

ד. שְׁחֵיבִים לְסֹלֶחַ שְׁמַבְקָשִׁים מֵאַתָּנוּ סְלִיחָה.